

NENÍ MALÝCH ROKENROLÍ!

1979

2005

2024

CELOVEČERNÍ FILM O KAPELE TATA BOJS

REŽIE **MAREK NAJBRT** SCÉNÁŘ **MAREK NAJBRT, ROBERT GEISLER**
PRODUCENT **PETR KOZA** KREATIVNÍ PRODUCENT AŤ **DUŠAN MULÍČEK** DRAMATURGIE **MARTIN POLÁK**
KAMERA **JAN BASET STŘÍTEŽSKÝ** KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE **ANDREA KRÁLOVÁ**
ARCHITEKT **HENRICH BORÁROS** STŘIH **PETRA MACERIDU** ZVUK **JAN ŠTINDL** HUDBA **TATA BOJS**

Česko 2024 | 95 minut

světová premiéra MFFKV: 3. července 2024

distribuční premiéra: 5. září 2024

Producent: KOZA FILM | Distributor: Aerofilms

PR a tiskový servis: Silvie Marková, Smart Communication

tel. 604 748 699, e-mail markova@s-m-art.com

Originální název: tata_bojs.doc

Žánr: celovečerní dokumentární film

Web: https://www.aerofilms.cz/tata_bojsdoc/

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=aAbWEDAucAM>

Ilustrační fotografie v tiskové kvalitě: <https://bit.ly/3QSybdq>

Tvůrci:

Scénář a režie: MAREK NAJBRT

Scénář: ROBERT GEISLER

Dramaturg: MARTIN POLÁK

Námět, producent: PETR KOZA

Kreativní producent ČT: DUŠAN MULÍČEK

Kamera: JAN BASET STŘÍTEŽSKÝ

Architekt: HENRI BORÁROS

Kostýmní výtvarnice: ANDREA KRÁLOVÁ

Střih: PETRA MACERIDU

Zvuk: JAN ŠTINDL

Účinkují:

Milan Cais, Mardoša, Dušan Neuwerth, Vladimír Bár, Jiří Hradil, Marek Padevět, Marek Doubrava, Maťo Mišík, Klára Nemravová, Tomáš Neuwerth, Simona a Alex Katzerovy, Víta Váňa, Petra Burthey, Matěj Belko, Michal Máka, Iva Milerová, Ondřej Šturma, Oldřich Šíma, Miroslav Mencl, Mikoláš Chadima, Jakub Kohák, Martin Krejčí, Pavla Smetanová, Martina Čermáková, Andy Čermák, Bárka Huňátová, Klára Caisová, Dana Huňátová, Čestmír Huňát, Ilona Caisová, Milan Cais st., Dulka Bartošková, Matěj Bartošek, Mína, Líza a Dora Bartoškovy, Evelína Mia, Johana a Apolena Caisovy, Františka a Anežka Huňátovy

členové souboru Vosto5: Ondřej Bauer, Ondřej Cihlář, Tomáš Jeřábek, Petr Prokop

Producentem filmu je KOZA Film, koproducenty jsou Česká televize, Supraphon a Gui-tón. Vznik filmu podpořil Státní fond kinematografie a jeho hlavním partnerem je Yello. Distributorem filmu je Aerofilms.

Synopse

36 let, 1298 koncertů, 161 skladeb, 10 alb, 24 klipů, 1 výstava, 2 knihy, 1 film

Celovečerní dokument o hudební skupině, která se zrodila před 36 lety z kamarádství dvou žáků základní školy, a postupem času se vyvinula v komplexní fenomén české kulturní scény.

Zpěvák, bubeník a vizuální umělec Milan Cais a baskytarista a sloupkař Mardoša jsou dokladem toho, že přátelství může být hnací silou životů a tvorby, která přinesla hity jako Šťastnější, Attention Aux Hommes!, Pěšáci, Jaro, Kraftwerk in Saint Tropez, Vesmírná, Lasičky, Elišce, Zvony, Tanečnice nebo Filmařská...

O filmu

Držitel čtyř Českých lvů, režisér a scenárista Marek Najbrt, natočil celovečerní dokument o legendární pražské rockové kapele Tata Bojs. Film nazvaný *tata_bojs.doc* originálně nahlíží do historie skupiny, jež loni oslavila 35 let existence, a hlouběji přibližuje její klíčové osobnosti Milana Caise a Mardošu, kteří populární „Tatáče“ už ve svých čtrnácti letech na hanspaulské základní škole založili. Fanoušci se mohou těšit na nepřeborné množství unikátních archivních materiálů z minulosti jedinečné kapely, k níž vždy patřila promyšlená vizualita a neochota podbízet se lacinými hity.

Vedle Milana Caise a Mardoši ve filmu vystupují další současní i bývalí členové kapely Dušan Neuwerth, Vladimír Bár, Matěj Belko, Jiří Hradil, Marek Padevěť, Marek Doubrava, Maťo Mišík nebo „neustálý host“ Klára Nemravová. Nechybějí ani vzpomínky rodičů Milana Caise a Mardoši anebo osobností hudebního showbyznysu, které Tata Bojs na jejich cestě provázely: ředitelky vydavatelství Supraphon Ivy Milerové, hudebního manažera Michala Máky, multiinstrumentalisty a kapelníka MCH Bandu Mikoláše Chadimy nebo herce a režiséra Jakuba Koháka, jenž skupině natočil její kultovní videoklipy Attention Aux Hommes! a Virtuální duet.

Film *tata_bojs.doc* nepátrá jen v dějinách úspěšné, a přitom mimo mainstream stojící skupiny, ale předestírá i její možnou budoucnost. Pro futuristické scény si režisér Marek Najbrt přizval členy osobitého pražského divadla Vosto5.

O kapele Tata Bojs

Alternativně-rocková kapela Tata Bojs jsou již čtvrté desetiletí neodmyslitelnou součástí české hudební scény. Vydali deset řadových alb, několik DVD, dvě knihy, natočili přes dvacet výrazných klipů, v různých kategoriích obdrželi celkem devět prestižních cen Anděl a ke svému 30. výročí uspořádali na přelomu let 2018 a 2019 v pražském DOXu jedinečnou výstavu TATA 30JS - vizuálně-hudební pře(ds)tavení historie jedné kapely. Skupinu v roce 1988 založili Milan Cais a Marek Huňát alias Mardoša, spolužáci ze základní školy na pražské Hanspaulce. První „soukromé“ album Šagali Šagáli kapela natočila v roce 1991, do prodeje se však dostalo až následující Ladovo album (1995), na kterém Tata Bojs zhudebnili říkánky Josefa Lady. Po přechodu k nadnárodnímu vydavatelství Warner Music vydala kapela přelomové album Futuretro (2000) a o čtyři roky později konceptuální Nanoalbum, za které získala čtyři ceny Anděl a jež se ocitlo i na špičce české albové hitparády. Naopak žánrově nevšedními položkami v diskografii Tata Bojs jsou album Smetana (2008), společný projekt s korejským Ahn Triem, anebo záznam koncertu se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu Tata Bojs & SOČR Live (2017). Zatím poslední položkou v řadové diskografii kapely je album Jedna nula (2020), za nějž TB získali cenu Anděl v kategorii Skupina roku. Tata Bojs odehráli přes tisíce koncertů, vesměs v klubech, ale také v sálech a halách pro tisíce fanoušků. Velké koncerty se vždy vyznačovaly osobitým designem a nákladnou scénou, již navrhoval bubeník a zpěvák skupiny Milan Cais, jinak absolvent Akademie výtvarných umění a renomovaný výtvarník. Spolu s ním tvoří současnou sestavu Tata Bojs Mardoša (baskytara), Vladimír Bár (kytara), Matěj Belko (klávesy) a Dušan Neuwerth (zvuk).

Rozhovor s Markem Najbrtem

Pamatujete si na svůj první koncert Tata Bojs? Kdy to bylo?

Tak to nevím, ale kluky znám od svého adolescentního mládí. Jsem o pět let starší. Vzpomínám, že Milan Cais nám dokonce chvíli jako bubeník hostoval v kapele, kterou jsme tehdy zakládali. Ta nevydržela, ale i díky tomu jsem si o Tata Bojs dál průběžně udržoval přehled.

Ve filmu je ohromné množství archivního materiálu. Z jakých zdrojů jste čerpali? Našli jste něco, co vás překvapilo?

Tata Bojs jsou vášniví archiváři. Mají skoro všechno, co se historie kapely týká. A co nemají, to někde najdou. S tím jsem počítal, takže mě nic nepřekvapilo. Ale ocenil jsem třeba Mardošovy deníky z dětství, to je opravdu roztomilé svědectví doby.

Na pomoc jste si vzali i herce divadla VOSTO5. Proč padla volba právě na ně? Mají pro vás podobný humor a poetiku jako Tata Bojs?

VOSTO5 byla součástí projektu už v okamžiku, kdy jsem do něj přibyl. Ani nevím, jak to vzniklo, ale rád jsem tu možnost přijal, protože mám ty lidi rád. Nicméně, z původního plánu se trochu ustoupilo a kluci jsou v našem filmu nakonec spíš jako herci – interpreti, než jako autorská entita VOSTO5.

Kdy a jak se zrodil nápad film natočit. Kdo vyslovil myšlenku jako první?

Pokud vím, tak film původně plánoval natočit producent Petr Koza s režisérem Václavem Kučerou. Ten ale bohužel zemřel a nějak se to postupně přes další autory dostalo až ke mně. Konkrétně mi to jednou na horách nabídl Mardoša a mně se to zalíbilo.

Tata Bojs se již od devadesátek vymykali všem ostatním, kteří byli na scéně, a je tomu tak do dnes. Co vás osobně na Tata Bojs nejvíce baví?

Jejich celková evoluce. Nestojí na místě, mají touhu se měnit, vyvíjet. A taky mě baví, jak se opakovaně vrhají doprostřed proudu, aby se nakonec stejně vynořili někde v meandrech alternativy.

Ve filmu sledujete jednotlivé tvůrčí etapy kapely a lidi, kteří s ní byli spojeni. Přitom nezabíháte příliš do soukromí. Byl toto záměr od začátku?

Dosavadní příběh Tata Bojs není nabitý nějakými osobními dramaty nebo pikantériemi. Tady jde hlavně o přátelství, o hudbu a o kapelu. Toho jsem se držel, protože mi to přišlo nejpodstatnější.

Zásadní roli ve filmu i historii kapely hraje silné přátelství i tvůrčí spolupráce Mardoši a Milana Caise. Jak byste jejich vztah popsal?

Jako symbiózu protikladů.

V čem je pro vás inspirativní práce na dokumentární tvorbě oproti hraným filmům a seriálům?

Je to jiný způsob filmového zobrazování reality, jiná forma kontaktu s lidmi před kamerou. A taky při tom zažívám podstatně méně stresu, což je oproti hrané tvorbě příjemná změna...

Rozhovor s Milanem Caisem a Mardošou

Jaké jsou vaše pocity, když ve filmu znovu ožívá většina vašeho života? Máte splněné všechny sny?

Mardoša: Je to velice zvláštní kombinace příjemného s nepříjemným. Sledovat sám sebe je přirozeně vždycky trochu nepříjemné, ale celkově u mě převládá radost z dotaženého filmového útvaru! Cíle ani sny jsme si nijak extra nevytyčujeme. Neodškrtáváme. Na druhou stranu, sníme pořád.

Milan Cais: Když žijete život, ve kterém neustále něco tvoříte, tak se člověk samozřejmě nutně potýká s nějakým rekapitulováním, aniž by to ovšem bylo jeho přičiněním. Ve filmu je zachycena spousta okamžiků, na které jsem už úplně zapomněl, takže touhle optikou to byla spíš zábavná podívaná. Všechny sny by neměly být nikdy splněny, neb pak by se život stal nudným.

Jsou některé okamžiky, které byste chtěli prožít ještě jednou? Případně, je něco, na co byste raději zapomněli 😊?

Milan Cais: V jedné naší písničce sice zpíváme: "...moje jediný přání je opakování...", ale je to myšleno hodně v nadsázce. Když to takhle vidím najednou a za hodinku a půl je po všem, tak jsem si jistý, že už bych to znova nedal, myslím celých těch třicet šet let. Neměl bych už na to všechno sílu.

Mardoša: Myslím, že prožít věci jednou, je tak akorát. Ty dobré i špatné. Z paměti bych nemazal žádné, ať je to komplet! Nechtěl bych být střihačem svého života.

S Markem Najbrtem jste již pracovně v minulosti setkali nebo je film vaše první spolupráce?

Zasahovali jste mu nějak do scénáře?

Mardoša: Různě se setkáváme už spoustu let, ale až na našem účinkování na slavnostním večeru předávání Českých lvů v březnu 2020, které měl Marek na starosti jako **kreativní supervizor galavečera**, jsme spolu dosud nespolupracovali. Do scénáře nebo záměrů jsme mu zasahovali spíš našimi limity, čeho jsme nebo nejsme před kamerou schopni. O konceptu a vyznění filmu jsme předtím spolu hodně mluvili, ale když začalo natáčení, dali jsme mu plnou důvěru. Doufám, že Marek měl také takový pocit.

Milan Cais: Když Marek po všech těch počátečních peripetiích k projektu přišel, bylo důležité, aby si našel vlastní cestu uchopení a aby ho ta práce bavila. Musel nastudovat spoustu materiálů, nakoukat a naposlouchat mnohdy nekoukatelný a neposlouchatelný věci. On to ale vydržel a za to před ním smekám 😊.

Letos slavíte oba padesátku, to je stovka dohromady. Máte tendenci se ohlížet zpátky a bilancovat?

Milan Cais: Jak už jsem trochu naznačil na začátku. Tomu ohlížení zpět se člověk nevyhne, ať chce nebo nechce. Celý svůj tvůrčí život jsem zatím rozdělával mezi hudbu a vizuální umění, a to jsou obory, kde se vám ta minulost tak nějak pořád vrací, i když se snažíte neustále posouvat a vymýšlet nové věci. Dobrovolně to ale nedělám. Vydáním různých reedací a tím pádem zařazování starších písní do koncertních setlistů a retrospektivním výstavám se stejně neubráníte. Ze všeho nejvíc je ale stejně důležitý ten přítomný okamžik.

Mardoša: Já mám takové celoživotní archivářsko-sběratelské sklony, takže svým způsobem bilancuji už tak od patnácti. I když bilancování není ten správný výraz. Spíše katalogizuji, jestli takové slovo existuje... Abych potom v pravý čas mohl zalovit v archivu a vytáhnout ten pravý artefakt! To je ale práce na celý život a jak člověk žije dál, materiálů přibývá.

Ve filmu se objeví i vaši rodiče. Jak moc pro vás byla jejich podpora důležitá?

Mardoša: Samozřejmě velmi důležitá. A v počátcích naprosto zásadní. Od takových „drobností“ jako vožení na koncerty po takovou oběť jako nechat nás patnáct let zkoušet v suterénu pod svým bytem. Myslím, že naši znali naše písničky víc, než by chtěli.

Milan Cais: Přesně, podpora ze strany rodičů byla hlavně v začátcích dost důležitá. My jsme totiž v těch čtrnácti ještě neměli řidičák. A myslím, že moji rodiče měli spíš radost, že mám nějakou zábavu a nechodím zevlovat s různými partičkama po ulicích. Podle vzoru, kdo si hraje – nezlobí☺. Moc tomu asi nedávali, ale zpětně mají velkou radost, co se z toho teenagerskýho kraválu vyklubalo.

Ke třicetinám jste si nadělili výstavu v DOXu a knihu, opožděně k 35. narozeninám máte film. Už máte plány na 40. narozeniny☺?

Mardoša: To netuším. Třeba si uděláme táborák. Nebo půjdeme na šlapadla.

Milan Cais: A nebo odletíme na Měsíc...aspoň na měsíc☺.

Jak moc se proměňuje vaše publikum? Máte stále fanoušky, kteří s vámi tzv. drží krok od začátku devadesátěk?

Milan Cais: Tohle je hodně zajímavé téma. Analýza publika. Vlastně by mě hrozně zajímalo, co je to za lidi, čím se zabývají, jak přemýšlí. Soudě dle našich pravidelných setkávání u merche po koncertech jsou to ale většinou sympatáci. A řekl bych, že z velké části stárnou s námi. I když občas jsem překvapen.

Mardoša: Naše publikum si poctivě fotím, ale nemám bohužel dostatek času to kvantum fotek analyzovat. Je ale fakt, že pár známých tváří potkáváme už téměř od našich prapočátků. Také jsme si všimli, že někteří se k nám vrací po určité „rodičovské pauze“. Občas chodí i s dětmi. Jen doufám, že ty tam nechodí povinně.

Ve filmu promlouvají i bývalí členové kapely i manažeři. Patří stále všichni tzv. do vaší rodiny?

Milan Cais: V každém pořádném rekapitulačním dokumentu by měli promluvit lidi, kteří byli s aktéry u těch důležitých okamžiků. I jejich pohled formuje ráz celého filmu. Byli a jsou pro nás důležití. To se myslím tady produkci a režisérovi povedlo. Ovšem žádnou “Tatarodinu” jsme nikdy neformovali a formovat nebudeme.

Mardoša: No tak to doufám, že nevypadáme jako nějaká sekta! Na druhou stranu, spolupracovníky si vždycky vybíráme i s ohledem na to, jak si rozumíme. Přirozeně tak nějaká širší „rodina“, která se nepotkává pouze na koncertech, vzniká. A to nás těší!

Film končí odchodem Jirky Hradila z kapely. Jak je těžké najít za muzikanta, který s vámi stráví takřka 20 let, náhradu?

Mardoša: Odchody a loučení jsou vždycky těžké, i když naštěstí nejsou ve zlé atmosféře. Měli jsme štěstí, že se nám podařilo natrefit na Matěje Belka, se kterým jsme se znali již delší dobu, ale jen zpozvdálí. Máme pocit, že Matěj nás chápe.

Milan Cais: Někdy je to mimořádně těžké a někdy to jde rychle. S Matějem se nám stala spíš ta druhá varianta, ale řeknem si tak za deset let, jo?

Jaké jsou vaše plány pro letošní rok?

Mardoša: Nejvýznamnější událostí je pro nás letos samozřejmě tento film! Jsme velice zvědaví, jak dopadne a jak bude působit na diváky. Jinak také pozvolna pracujeme na nové desce. Tu sice letos asi dokončit nestihneme, ale alespoň nějaký singl či EP snad ano. Ostatně dvě nové písničky už hráváme na koncertech. A těch chystáme také dost, přijďte se podívat!

Milan Cais: Můj největší plán na letošní rok je udržet své padesátileté tělo v chodu a plné síle☺.

Rozhovor s Petrem Kozou

Stojíte za celou řadou hudebních dokumentů. Od prvotního nápadu natočit film právě o Tata Bojs ale tentokrát uběhlo spoustu času. Můžete nám genezi filmu přiblížit?

K myšlence velkého filmového dokumentu o méj oblíbené kapele jsem se dostal přímým kontaktem Mardoši někdy v roce 2016. Mardoša reagoval k mému nadšení celkem rychle a pozitivně a v létě 2017 jsem se potkal s kapelou na festivalu Colours Of Ostrava a to byl impuls přejít od slov činům. Po dohodě s kapelou jsem oslovil režiséra Václava Kučera, o kterém jsem věděl, že má k Tata Bojs a k hudebním tématům blízko jako já. Václav Kučera natočil klip k písni Jaro a natočil s nimi několik dalších projektů v 90. letech minulého století. Následovalo pár společných tvůrčích setkání k celkové koncepci a podobě filmu. Začali jsme natáčení, ale režisér Václav Kučera na jaře v roce 2019 náhle zemřel. Vývoj projektu se tak na nějakou dobu zastavil a my jsme byli opět na začátku. Hledali jsme nového režiséra. Já navrhoval Bohdana Bláhovce, kapela prosazovala Martina Krejčího, a tak se projektu nějaký čas věnovali dva režiséři zároveň. Pak ale přišel Covid a práce na filmu byla téměř rok opět narušena. Tvůrci se začali věnovat posléze jiným projektům a my museli vyhledat nové tvůrce.

Nakonec tedy film dokončil Marek Najbrt a naskočil tzv. do rozjetého vlaku...

Po dohodě s kapelou Tata Bojs jsme oslovili Marka Najbrta, který neváhal a obratem souhlasil, protože má ke kapele osobní vztah. Opět se vymýšlela nová koncepce, přičemž se částečně ponechal původní nápad začlenit do filmu herce z divadla VOSTO5. S Markem Najbrtem se mi spolupracuje naprosto skvěle. Přesto, že je neuvěřitelně vytížený, tak je stále milý, spolehlivý, má jasnou představu, co chce natočit a během realizace filmu jsme nenarazili na žádný problém a ani jednou jsme se nepohádali. Ta pozitivní energie kapely se zřejmě dostala i mezi nás.

Vznik filmu tedy nebyl vůbec snadný. Vlivem nepříznivých okolností se tedy od první myšlenky v roce 2016 podařilo přivést film na svět v roce 2024. Navíc se světová premiéra uskuteční na MFF Karlovy Vary, což je pro nás velmi příjemná satisfakce.

Tvůrčí tým

Marek Najbrt

Režisér a scenárista Marek Najbrt vystudoval pražskou FAMU a Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy. Jeho filmovým debutem byla hořká komedie *Mistři*, která v roce 2005 obdržela tři České lvy. Velkou pozornost vzbudil následujícím okupačním dramatem *Protektor* (2009), který byl oceněn hned šesti Českými lvy včetně cen za scénář, režii i nejlepší film roku. Pro internetovou televizi Stream spoluvytvářel ikonický seriál *Kancelář Blaník* a pro Českou televizi natočil s Radimem Špačkem seriál *Svět pod hlavou* (2017). Režiroval i komedii *Polski film* (2012), pohádku *Čertí brko* (2018) nebo dokumentární snímky *Vodňanský & Skoumal – Všechno je proměnlivé* (2020) a *Burian vs. Dědeček* (2022). Vedle čtyř Českých lvů je i držitelem několika cen ze zahraničních filmových festivalů.

Petr Koza

Producent Petr Koza založil produkční filmovou společnost v roce 2020 z čisté radosti a věčné touhy dělat film...nejen film. Soustřeďuje se na vlastní výrobu, ale i koprodukcí českých nezávislých audiovizuálních děl všech druhů a žánrů, převážně však na hrané a dokumentární filmy s hudební a výtvarnou tematikou, dále na organizaci kulturních akcí, především koncertů a filmových projekcí. Zaměřuje se na realizaci projektů jak renomovaných, tak začínajících autorů. V loňském roce uvedl do kin dokumentární film o Miroslavu Wanekovi a Martinu Velíškovi *Rozsviť světlo, ať je vidět*. Aktuálně pracuje na celovečerním filmu *Radim Hladík – Má hra* v režii Borise Machytky a Radima Hladíka jr., dále na filmu o Michalu Pavlíčkovi v režii Michala Baumberka, produkuje rozsáhlý projekt o hudební scéně 90.let s názvem *90KY* (režie: Radim Špaček, Jakub Skalický) a ve vývoji má mimo jiné také hraný celovečerní film o Jiřím Schelingerovi.

Více na webu: www.kozafilm.com